

ሮም ራእይን ያቆማል - ቁጥር ስምንት

መሠረቶች የአሸዋ፡ በሎዶቅያዊ አድቤንቲዝም ውስጥ የትንቢታዊ እውነት መከላከል

Jeff Pippenger

2024-08-18

በመጨረሻው ጽሑፍ ውስጥ የሚከተሉትን የኢየሱስ ቃላት ጠቅሰን ነበር።

ከሐሰተኛ ነቢያት ተጠንቀቁ፤ በበግ ለበስ ወደ እናንተ ይመጣሉና፤ በውስጣቸው ግን ነጣቂ ተኩላዎች ናቸው። በፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ። ሰዎች ከእሾህ ወይን ይሰበስባሉን? ወይስ ከአሜካላ በለስ? እንዲሁም መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያፈራል፤ የበሰበሰ ዛፍ ግን ክፉ ፍሬ ያፈራል። መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፤ የበሰበሰ ዛፍም መልካም ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል። እንግዲህ በፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ። ለእኔ፡- ጌታ ሆይ፡ ጌታ ሆይ፡ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት አይገባም፤ ነገር ግን በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እርሱ ይገባል። በዚያ ቀን ብዙዎች፡- ጌታ ሆይ፡ ጌታ ሆይ፡ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን? በስምህስ ብዙ ተአምራት አላደረግንምን? ይሉኛል። በዚያን ጊዜም፡- እኔ ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፃን የምትሠሩ፤ ከእኔ ራቁ ብዬ በግልጽ እነግራቸዋለሁ። ስለዚህ ይህን ቃሌን የሚሰማ እና የሚያደርግ ሁሉ፡ ቤቴን በዓለት ላይ ከሠራ ብልህ ሰው ጋር አመሳሰለዋለሁ። ዝናብም ወረደ፤ ጎርፍም መጣ፤ ነፋሳትም ነፈሱ፤ በዚያም ቤት ላይ ተመቱ፤ በዓለት ላይ ተመሥርቶ ነበርና አልወደቀም። ይህን ቃሌንም የሚሰማ እና የማያደርግ ሁሉ፡ ቤቴን በአሸዋ ላይ ከሠራ ሰነፍ ሰው ጋር ይመሳሰላል። ዝናብም ወረደ፤ ጎርፍም መጣ፤ ነፋሳትም ነፈሱ፤ በዚያም ቤት ላይ ተመቱ፤ ወደቀም፤ ውድቀቱም ታላቅ ነበረ። ማቴዎስ 7፡15-27።

የ1863 ዓመቱ ዓመፅ ላኦዶቅያዊ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲዝም በአሸዋ ላይ የሐሰት መሠረት መገንባቷን የሚያመለክት መጀመሪያ ነው። አሸዋ ከፍጹም እውነት ዓለት ጋር በተቃራኒው የቆመውን የሰይጣናዊ ብዙሃነት መርህ ይወክላል። ፍጹም እውነት በሁለት ምስክሮች ላይ ይጸናል፤ እና አድቤንቲዝም በቀስ በቀስ ወደ ጎን ያስቀመጣቸው በሁለቱ ቅዱሳን የዕንባቆም ሰንጠረዦች ላይ የተወከሉት እውነቶች ከመጽሐፍ ቅዱስ የተገኙ ሲሆን በትንቢት መንፈስም የተረጋገጡ ናቸው። እነዚህ እውነቶች ፍጹማን ናቸው።

“ጠላት ወንድሞቻችንና እህቶቻችን በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች ለመቆም የሚችል ሕዝብ ለማዘጋጀት ከሚደረገው ሥራ አእምሮአቸውን ሊያስወስድ ይፈልጋል። የእርሱ አታላይ ክርክሮች አእምሮን ከዚህ ሰዓት አደጋዎችና ግዴታዎች ለማራቅ የተዘጋጁ ናቸው። ክርስቶስ ከሰማይ ለሕዝቡ ይሰጥ ዘንድ ለዮሐንስ ያመጣውን ብርሃን እጅግ ዝቅተኛ ዋጋ እንዳለው ይቈጥራሉ። በፊታችን ያሉት ትዕይንቶች ልዩ ትኩረት እንዲቀበሉ የሚያስፈልግ አስፈላጊነት እንደሌላቸው ያስተምራሉ። ሰማያዊ ምንጭ ያለውን እውነት ከንቱ ያደርጋሉ፤ ከእግዚአብሔርም ሕዝብ ያለፈውን ልምምዳቸውን ይነጥቃሉ፤ በምትኩም የሐሰት ሳይንስ ይሰጧቸዋል። ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙና እዩ፤ ስለ ቀደሙትም መንገዶች ጠይቁ፤ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ፈልጉ፤ በእርሱም ሂዱ።’ [ኤርምያስ 6፡16።]

“ከእኛ እምነት መሠረቶች ሊነቅሉ ይሻ ዘንድ ማንም አይፈልግ፤—እነዚህ መሠረቶች በሥራችን መጀመሪያ ላይ በቃላት ጸሎት ተቀላቅሎ በተደረገ ጥናትና በመገለጥ የተጣሉ ናቸው። በእነዚህ መሠረቶች ላይ ከአምሳ ዓመታት በላይ ስንገነባ ኖረናል። ሰዎች አዲስ መንገድ አግኝተዋል ብለው ሊያስቡ ይችላሉ፤ ከተጣለውም ይልቅ የሚበረታ መሠረት ሊጥሉ እንደሚችሉ ሊመስላቸው ይችላል፤ ነገር ግን ይህ ታላቅ ማታለያ ነው። ‘ከተጣለው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊጥል አይችልም።’ [1 ቆሮንቶስ 3፡11።] በቀድሞ ዘመን ብዙዎች አዲስ እምነት ሊገነቡ፤ አዲስ መርሆችንም ሊያቋቁሙ ሞክረዋል፤ ነገር ግን

ሕንፃቸው ምን ያህል ጊዜ ቆመ? ፈጥኖ ወደቀ፤ ምክንያቱም በአለት ላይ የተመሠረተ አልነበረም።”
Testimonies, volume 8, 296–297.

መስከረም 11 ቀን 2001 ሲደርስ፣ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ዝናቦች መጡ።

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። ኃይለኛ መልአክ ከሰማይ ሊወርድ ነው። ምድርም ሁሉ በክብሩ ልትበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.

ከእግዚአብሔር ንክኪ በተነሣ የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በተደፉ ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ መርጫት ጀመረ። ሴፕቴምበር 11፣ 2001 በደረሰ ጊዜ የጳጳሳዊ መርሆች የጎርፍ መውጫ በሮች ተከፈቱ።

“በዚህ ክፋት የሚበዛበት ዘመን፣ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል’ የሚለውን የጣሉ ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት እጅግ እንግዳ ወደሆነ ሁኔታ ይደርሳሉ። ወደ ዓለም ይለወጣሉ። ከእግዚአብሔር በመለየታቸው፣ ሐሰትንና ከእግዚአብሔር መክዳትን የአገሪቱ ሕግ ለማድረግ ይሻሉ። በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተቀምጦ ራሱን እግዚአብሔር መሆኑን የሚያሳዩው የኃጢአት ሰው ያጣውን የበላይነት ለመመለስ ሕጎች እንዲወጡ በምድሪቱ ገዥዎች ላይ ተጽእኖ ያደርጋሉ። የሮማ ካቶሊክ መርሆዎች በመንግሥት ጥበቃ ሥር ይውሰዳሉ። የእግዚአብሔርን ሕግ የሕይወታቸው መመሪያ ያለደረጉ ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስ እውነትን የሚቃወም ምስክርነት ከዚያ በኋላ አይታገሡም።” Review and Herald, December 21, 1897.

የፓትሪዮት ሕግ የሮማ ካቶሊክ መርሆች ጥበቃ መጀመሪያን ያመለክታል፤ ይህም በቀጣይነት በቅርቡ ወደሚመጣው የእሁድ ሕግ ይመራል። በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ የሶስተኛውን ወዮ እስልምናን የሚወክሉት አራቱ ነፋሳት መንፈስ ጀመሩ።

“መለእክት አራቱን ነፋሳት ይዘው አሉ፤ እነዚህም ከሁሉም ምድር ፊት ላይ በፍጥነት ለመድገፍ በመንገዱ ጥፋትና ሞት ለመሸከም የሚሻ ተቆጥቶ የሚፈነዳ ፈረስ ሆነው ተመስለዋል።

“በዘላለማዊው ዓለም ዳርቻ ላይ ሳለን እንቅልፍ እንተኛለን? ደንዝዘንና ቀዝቀዘን ሞተንስ እንኖራለን? እግዚአብሔር በሕዝቡ ውስጥ የሕይወት መንፈሱንና እስትንፋሱን በአብያተ ክርስቲያናቸውን እንዲነፍስ፣ በእግራቸውም እንዲቆሙና እንዲኖሩ፣ ምንኛ በተመኘን! መንገዱ ጠባብ እንደሆነ፣ በሩም ቀጭን እንደሆነ ማየት ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ ቀጭን በር ስናልፍ፣ ስፋቱ ወሰን የለውም።” Manuscript Releases, ቅጽ 20, 217.

ዝናቡ፣ ነፋሱ እና ጎርፉ በሴፕቴምበር 11፣ 2001 መጡ፤ የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያንም እንደ አይሁድ በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ እንደተፈተኑ፣ እንዲሁም ፕሮቴስታንቶች ከአገራት 11፣ 1840 ጀምሮ እንደተፈተኑ ተፈተነች። ከዚያ ነጥብ ጀምሮ እስከ ዓመፀኛው ትንቢት ድረስ፣ ሐምሌ 18፣ 2020፣ የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን እየወደቀ ሄደ፤ ልክ እንደ አይሁድ ቤተ መቅደስ ከመስቀሉ በፊት ምድር በዓ ተብሎ እንደተነገረበት፣ እንዲሁም ፕሮቴስታንቶች በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ላይ፣ ኤፕሪል 19፣ 1844፣ ወደ ከሃዲ ፕሮቴስታንቲዝም እንደተሸጋገሩ።

ከዚያም የሦስተኛው መልአክ የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ወደ መጨረሻው የፈተና ሂደት ገባ፤ እናም እንደ 2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የጀመረው ፈተና ሁሉ፣ ደናግል ወደ አሮጌው መንገድ እንዲመለሱ ተጠሩ፤ ይህም የመጀመሪያውና የሁለተኛው መለእክት የሚለውን እንቅስቃሴ መሠረታዊ እውነቶች ብቻ ሳይሆኑ፣ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ መሠረታዊ እውነቶችም ነበሩ።

በጠንካራው ማታለያ አውድ ውስጥ እነዚያን መሠረታዊ እውነቶች መከልከል የሚወክለው ምልክት ጳውሎስ በሁለተኛ ተሰሎንቄ የመዘገበው መልእክት ነው። ያ መልእክት በዳንኤል መጽሐፍ “የዘወትር” በሚለው

ይወከላል፤ ምክንያቱም ዊልያም ሚሊር በተሰሎንቄ ያለውን ክፍል በማጥናት በዳንኤል መጽሐፍ ያለው “የዘወትር” አረማዊትን ሮም እንደሚወክል ለመረዳት ቻለ።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለውን “ዘወትር” ትርጓሜ የሚመለከቱ መጻሕፍት ተጻፈዋል። አብዛኞቹ ስህተት ናቸው፤ ነገር ግን ይህን ጉዳይ በትክክል የያዘ ከአድቪንቲስት ሥነ-መለኮት ምሁር የተጻፈ ጽሑፍ ለመመልከት ከፈለጋችሁ፣ በJohn W. Peters የተጻፈውን The Mystery of the Daily ልታገኙ ትችላላችሁ። በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ያለውን የ“ዘወትር” ክፍል ግን በዚህ ጽሑፍ ላይ ለመመልከት አልፈልግም። እንዲሁም በላኦቅያዊው ሰባተኛ-ቀን አድቪንቲዝም ውስጥ ስለ “ዘወትር” የተሰጠው አመለካከት በመጨረሻ እንዴት እንደ ተመሠረተ የሚመለከቱትን የ“ማን፣ ምን፣ እና ለምን” ታሪክ የሚሸፍኑ ሌሎች መጻሕፍት ደግሞ አሉ።

“ዕለታዊው” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ትርጉም፣ እና በ1901 በግልጽ ሁኔታ የተጀመረው በ“ዕለታዊው” መሠረታዊ እውነት ላይ የተነሣው የዓመፅ ታሪክ፣ በደጋጋሚ በዕንባቆም ሰንጠረዦች ውስጥ እንዲሁም በቅርብ ጊዜ ስለ ዳንኤል መጽሐፍ በተጻፉት ጽሑፎች ውስጥ ተቀርቦአል።

በዚህ ጽሑፍ ውስጥ “የዘወትር” የሚለውን ትኩረት ከሮም ምልክት እንደ ተጣለ ጋር በተያያዙ ትንቢታዊ ባህሪያት ላይ ለማቆየት እፈልጋለሁ። የኤለን ዋይት ጽሑፎች ሥልጣንን በእውነት የሚቀበሉ ማንኛውም ሰዎች “የዘወትር” ትክክለኛው ግንዛቤ ምን እንደሆነ ለማወቅ የሚከተለውን ብቻ ማንበብ ያስፈልጋቸዋል።

“ከዚያም ስለ ‘ዕለታዊው’ የሆነውን አየሁ፤ ‘መሥዋዕት’ የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ ክፍል እንዳልሆነ፤ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደ ሰጣቸው አየሁ። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም ሰዎች ስለ ‘ዕለታዊው’ ትክክለኛው አመለካከት ላይ አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በግራ መጋባቱ ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ ከዚያም ጨለማና ግራ መጋባት ተከትሏል።” Review and Herald, November 1, 1850.

የዊልያም ሚሊርን ስለ “ዕለታዊው” ያለውን አስተዋይነት መከልከል በተመሳሳይ ጊዜ የኤለን ዋይት ጽሑፎችን ሥልጣን መከልከል ነው፤ ምክንያቱም እርስዎ “ጌታ የፍርድ ሰዓትን ጩኸት ለሰጡት ሰዎች ስለ እርሱ ትክክለኛውን አመለካከት እንደሰጣቸው” አዩኑ። ደግሞም ስለ “ዕለታዊው” ያሉ ሌሎች አመለካከቶች “ጨለማና ግራ መጋባት” እንደሚያመጡ ታሰቡ፤ እነዚህም የክርስቶስ ባሕርያት አይደሉም። ሚሊር ሁለተኛ ተሰሎንቄን ሲያጠና “ዕለታዊውን” እንደ አረማዊት ሮም አስተዋለ።

“እኔ እያነበብሁ ቀጠልሁ፣ እርሱ [የዘወትር] ከዳንኤል በቀር የተገኘበትን ሌላ ሁኔታ ማግኘት አልቻልሁም። ከዚያም [በቃላት መመሳሰል መፅሐፍ እርዳታ] ከእርሱ ጋር የተያያዙትን ቃላት ወሰድሁ፤ ‘ማስወገድ’፤ እርሱ የዘወትርን ያስወግዳል፤ ‘የዘወትርም ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ፣’ ወዘተ። እኔም እያነበብሁ ቀጠልሁ፣ በዚያ ጽሑፍ ላይ ብርሃን እንዳላገኝ አሰብሁ፤ በመጨረሻ ግን ወደ 2 ተሰሎንቄ 2፣7, 8 ደረስሁ። ‘የዓመፅ ምስጢር አሁንም ይሠራልና፤ ብቻ አሁን የሚከለክል አለ፣ እርሱም ከመንገድ እስኪወገድ ድረስ ይከለክላል፤ በዚያን ጊዜም ያ ክፉ ይገለጻል፣’ ወዘተ። ወደዚያ ጽሑፍም በደረስሁ ጊዜ፣ እውነቱ እንዴት ግልጽና ክቡር ሆኖ እንደታየኝ! እነሆ፣ እዚያው አለ! ይኸው የዘወትር ነው! እንግዲህ አሁን፣ ጳውሎስ ‘አሁን የሚከለክል’ ወይም የሚያግድ በሚለው ምን ማለቱ ነው? በ‘ኃጢአት ሰው’ እና በ‘ክፉው’ ፓፋዊነት ተመልክቷል። እንግዲህ ፓፋዊነት እንዳይገለጥ የሚከለክለው ምንድን ነው? እርሱ አረማዊነት ነው፤ እንግዲህ እንኳ ‘የዘወትር’ ማለት አረማዊነት መሆን አለበት።”—ዊልያም ሚሊር፣ Second Advent Manual, 7ኛ 66። Advent Review and Sabbath Herald, ጥር 6, 1853።

በመጨረሻ፣ ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም ለሚሊርና የፍርድ ሰዓቱን ጩኸት ለሰጡት የተሰጠውን ትክክለኛ መረዳት ትቶ፣ “ዕለታዊው” የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት ይወክላል የሚለውን የከሃዲ ፕሮቴስታንቲዝም የተሰጠውን አሳብ ተቀበለ። ይህ መረዳት በብዙ ደረጃዎች አስቂኝ ነው፤ ነገር ግን ከስህተት መሆኑ በላይ፣

ሰይጣናዊ ምልክት የክርስቶስ ምልክት ነው የሚል ድርቅ ነው።

“ስለዚህ ዘንድው በዋናነት ሰይጣንን ሲወክል፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊት ሮም ምልክት ነው።” The Great Controversy, 439.

ሚሊር “የዕለቱን” እንደ አረማዊቱ ሮም፣ ዘንድው ለየ፣ ነገር ግን ሎዶቅያዊ አድቪንቲዥም እርሱ የክርስቶስን በሰማይ መቅደስ ውስጥ ያለ አገልግሎት እንደሚወክል የሚለውን ሐሳብ ከወደቀችው ፕሮቴስታንትነት ወሰደ። “የዕለቱን” እንደ አረማዊቱ ሮም የሚለውን የሚሊር መለያየት መከልከል፣ የሐበቁቅ ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ የነበሩት በሁለቱም ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ የተወከለን እውነት መከልከልን ይወክላል። ስለዚህም፣ ልክ እንደ ዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉትን ሰባቱ ዘመናት መከልከል እንደ ነበረው፣ ይህም የመሠረታዊ እውነት መከልከል ነው።

“የዕለቱ” የሚለው ጣዖታዊቷን ሮማ እንደሚወክል ያለውን እውነት መናቅ፣ የአድቪንቲዥምን መሠረቶችና የትንቢት መንፈስን ሥልጣን መናቅ ነው። የሰይጣንን ምልክት እንደ ክርስቶስ ምልክት መለየት፣ የክርስቶስን ሥራ እንደ ሰይጣን ሥራ ከመለየት ጋር ተመሳሳይ ነው።

“ክርስቶስን በመቃወማቸው የአይሁድ ሕዝብ የመይሰረይ ኃጢአትን ፈጽመዋል፤ እኛም የምሕረትን ግብዣ በመከልከል ያንኑ ስህተት ልንፈጽም እንችላለን። ለሕይወት አለቃ ስድብን እናቀርባለን፣ እርሱንም በሰይጣን ምክራብ ፊትና በሰማያዊው ዓለም ሁሉ ፊት ለጎፍረት እንሰጠዋለን፤ ይህም የሚሆነው የተወከሉትን መልእክተኞቹን ለመስማት በምንከለክል ጊዜ፣ በእርሱ ፋንታ ነፍስን ከክርስቶስ የሚያርቁ የሰይጣንን ወኪሎች በምንሰማ ጊዜ ነው። ሰው ይህን እስካደረገ ድረስ ተስፋም ሆነ ይቅርታ ሊያገኝ አይችልም፤ በመጨረሻም ከእግዚአብሔር ጋር ለመታረቅ ያለውን ፍላጎት ሁሉ ያጣል።” The Desire of Ages, 324.

ላኦዶቅያዊ አድቪንቲዥም ስለ “የዕለቱ” እና ሰባቱ ዘመናት ያለውን መሠረታዊ አስተዋዳኝነት በእምቢ ሲል፣ የትንቢት መንፈስን ሥልጣን እና መሠረቶቹን ብቻ ሳይሆን፣ ወደ እነዚያ አስተዋዳኞች በገብሮአል መልአክና በሌሎች መላእክት ተመርቶ የደረሰውን የዊልያም ሚሊር ሥራ ደግሞ እምቢ አለ።

እግዚአብሔር መልአኩን ላከ፤ መጽሐፍ ቅዱስን ያላመነ አንድ ገበሬ ልብ ላይ እንዲሠራ፣ ትንቢቶችንም እንዲመረምር እንዲመራው። የእግዚአብሔር መላእክት ያንን የተመረጠ ሰው በተደጋጋሚ ጎበኙት፤ አእምሮውን ለመምራትና ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሁልጊዜ ጨለማ ሆነው የነበሩትን ትንቢቶች ለማስተዋል እንዲከፈቱለት። የእውነት ሰንሰለት መጀመሪያ ለእርሱ ተሰጠው፤ ከዚያም ከአንድ ቅንጣት ወደ ሌላ ቅንጣት እየፈለገ እንዲቀጥል ተመራ፣ በመጨረሻም በእግዚአብሔር ቃል ላይ በድንቅና በአድናቆት እስኪመለከት ድረስ። በዚያ ፍጹም የሆነ የእውነት ሰንሰለት አየ። ከዚህ በፊት እንደ መንፈስ መነሳሳት የሌለው አድርጎ የቆጠረው ያ ቃል አሁን በውበቱና በክብሩ በፊቱ ተከፈተ። ከመጽሐፍ ቅዱስ አንዱ ክፍል ሌላውን እንደሚያብራራ አየ፤ አንድ ክፍልም ለማስተዋሉ ዝግ ሲሆን፣ በቃሉ ሌላ ክፍል ያንን የሚያብራራ ነገር አገኘ። የእግዚአብሔርን ቅዱስ ቃል በደስታና በእጅግ ጥልቅ ክብርና ፍርሃት ተመለከተው። ኤርሊ ራይቲንግስ፣ 230።

“መልአኩ” የሚለው አገላለጽ መልአኩን ገብሮአልን የሚለይ ነው።

“እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆም ገብሮአል ነኝ” የሚሉት የመልአኩ ቃላት፣ እርሱ በሰማያዊ አደባባዮች ውስጥ ከፍተኛ ክብር ያለው ስፍራ እንደሚይዝ ያሳያሉ። ለዳንኤል መልእክት በመጣ ጊዜ፣ “በእነዚህ ነገሮች ከእኔ ጋር የሚቆም ከእናንተ አለቃ ሚካኤል [ክርስቶስ] በቀር ማንም የለም” አለ። ዳንኤል 10:21። ስለ ገብሮአልም አዳኙ በራእይ መጽሐፍ እንዲህ ብሎ ይናገራል፡- “በመልአኩ ልኮ ለባሪያው ለዮሐንስ አመለከተው።” ራእይ 1:1።” The Desire of Ages, 99.

የሰይጣናዊ ምልክትን የክርስቶስ ምልክት እንደሆነ መለየት ይቅር የማይባል ኃጢአትን ከሚመስል ነገር ብቻ ሳይሆን፤ ይቅር የማይባል ኃጢአት ክርስቶስ ከሚልካቸው መልእክተኞች መቃወም ጋር ደግሞ የተያያዘ ነው። “ዘወትሩ” እንግዲህ የይቅር የማይባል ኃጢአት ምልክት ይሆናል፤ እናም “የተመረጠው” ዊልያም ሚሊር ወደ ዚያ እውነት ትክክለኛ ግንዛቤ እንዲደርስ እንደ ተመራ ሲረዳ፤ ከዚያም በኋላ ያ እውነት በተጣለ ጊዜ፤ እርሱ በቀጥታ ከ2ኛ ተሰሎንቄ ጋር ይጣጣማል፤ ይህም ሚሊር ግኝቱን ያደረገበት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ነው። ያንን እውነት መቃወም፤ እውነትን እንዳልወደዱ ማስረጃ ነው፤ ያም ዓመፅ መንፈስ ቅዱስን እንዲወገድ እና የሰይጣን ርኩስ መንፈስ እንዲሰጥ ያመጣል፤ ጳውሎስም ይህንን ብርቱ ማሳት ብሎ ይጠራዋል።

ልክ “ራእዩን የሚያቆሙ” የተባሉት “ከሕዝብህ መካከል ያሉ ዘራፊዎች” እንደሆኑ ሁሉ፤ “ዕለታዊው” ደግሞ የአረማዊት ሮማ ምልክት ነው። በሁለተኛ ተሰሎንቄ ዐውድ ውስጥ፤ ጳውሎስ የምዕራፍ ሁለትን መልእክት መቃወም እንደሚያደርጉ ሰዎች እውነትን እንደማይወዱ ማስረጃ እንደሆነ ያስተምራል። በምዕራፍ ውስጥ የተወከለውን እውነት ስለማይወዱ፤ ብርቱ ማታለልን ይቀበላሉ።

ነቢያት ሁሉ ስለ ዘመኑ መጨረሻ እየተናገሩ ናቸው፤ በዚህም ጽሑፍ ውስጥ ከዚህ በፊት የቀረቡት መንፈስ ቅዱስ ያነሳሳቸው ክፍሎች ያሳያሉ እውነትን ለማይወዱ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ወቅት ብርቱ ማታለያ እንደሚመጣባቸው። አንደኛው ወገን ዘይቱን እየተቀበለ ነው፤ ሌላው ወገን ግን ብርቱ ማታለያን እየተቀበለ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ከሰኔ 11፣ 2001 እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ ባለው የማኅተም ዘመን ሁለቱ የፈተና ወቅቶች ውስጥ የተከፈተውን የእውቀት መጨመር ከሚከሉ ሰዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ በሚወሰድበት ታሪክ ውስጥ ይፈስሳል። ቀደም ሲል የተጠቀሰውን ክፍል እንደገና በመድገም፡-

“ወደ መጨረሻዎቹ ዘመናት በመመልከት፤ ያው የማያልቅ ኃይል፤ ‘እንዲድኑ የእውነትን ፍቅር አልተቀበሉም’ ተብሎ ስለ ተነገረላቸው ሰዎች እንዲህ ይናገራል፤ ‘ስለዚህ ምክንያት ውሸትን እንዲያምኑ እግዚአብሔር የብርቱ ማታለያ ይልክባቸዋል፤ እውነትን ያላመኑ ነገር ግን በዓመፅ ደስ የተሰኙ ሁሉ እንዲፈረድባቸው።’ የቃሉን ትምህርቶች ሲጥሉ፤ እግዚአብሔር መንፈሱን ያስወግዳል፤ እነርሱም ወደሚወዱት ማታለያዎች ይተዋቸዋል።” Early Writings, 46.

በመስመር ላይ መስመር እየተከተለ፤ ዳንኤል በመጨረሻዎቹ ዘመናት ራእዩን የሚያቆሙት የሕዝብህ ወንበዴዎች መሆናቸውን ያስተምራል፤ (ይህም የሮም ምልክት ነው)። እነዚህ ወንበዴዎች “የዘወትሩ” ተብለውም ይወከላሉ። ሰሎሞን በመጨረሻዎቹ ዘመናት ራእዩ የሌላቸው እንደሚጠፉ፤ ይህም ራቂት መሆን እንደሆነ ያስተምራል። ራቂት መደረግ ሎዶቅያዊ መሆን ነው፤ ሎዶቅያዊም ሰነፍ ድንግል ናት።

“በሰነፍቹ ድንግልናት የተወከለው የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ፤ እንዲሁም እንደ ሎዶቅያ ሁኔታ ተነግሮበታል።” Review and Herald, ኦገስት 19, 1890.

መልእክቱ የእኩለ ሌሊት ጩኸት በሚደርስበት ጊዜ ሞኝ ድንግል መሆን የሕንስ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስድስት “የዕርቃንህ ኅፍረት” ብሎ የመዘገበውን ነገር ማሳየት ነው። የሕንስ ማስጠንቀቂያ በስድስተኛው መቅሠፍት ውስጥ ከዘንዶው፤ ከአውሬው እና ከሐሰተኛው ነቢይ የተቋቋመውን ሦስትዮሽ ኅብረት ይመለከታል፤ እነርሱም ከ1989 ጀምሮ ዓለምን ወደ አርማጌዶን በመምራት ሂደት ላይ ናቸው።

በሁለተኛ ተሰሎንቄ ውስጥ ያለው የጳውሎስ መልእክት ዳንኤል በ“ዘወትሩ” እንደሚወከል ስለ አረማዊት ሮም ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም ምዕራፍ አረማዊት ሮም ከጳጳሳዊት ሮም ጋር ያላትን ግንኙነት እያጎለ ነው። አረማዊት ሮም በ538 የኃጢአትን ሰው ወደ ምድር ዙፋን እንዳይመጣ አገደች (ታግዳ ነበር)። አንድ ጊዜ አረማዊት ሮም ከተወገደች በኋላ፤ ከዚያ “የዓመፅ ምስጢር”፤ “ያ ክፉው” የሆነው የሮም ጳጳስ ይገለጣል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ጳውሎስ በአረማዊት እና በጳጳሳዊት ሮም መካከል ያለውን የተለየ ትንቢታዊ ግንኙነት

እየለየ ነው። የዚህን ምዕራፍ ትምህርት መቃወም እውነትን መቃወም እና ብርቱ ማታለልን መቀበል ነው።

ማንም በማንኛውም መንገድ አያሳታችሁ፤ ምክንያቱም ያ ቀን አስቀድሞ ክህደት ሳይመጣ፣ የኃጢአት ሰውም የጥፋት ልጅ ሳይገለጥ አይመጣም፤ እርሱም ከእግዚአብሔር ተብሎ ከሚጠራው ወይም ከሚመለከው ሁሉ በላይ የሚቃወምና ራሱን የሚያከብር ነው፤ ስለዚህም እንደ እግዚአብሔር በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተቀምጦ ራሱን እግዚአብሔር እንደሆነ ያሳያል። ከእናንተ ጋር ገና ሳለሁ ይህን እነዚህን ነገሮች እንደ ነገርኳችሁ አታስታውሱም? አሁንም በዘመኑ እንዲገለጥ የሚከለክለውን ታውቃላችሁ። የዓመፅ ምስጢር አሁንም አስቀድሞ እየሠራ ነውና፤ ነገር ግን አሁን የሚከለክል አንድ አለ። እርሱም ከመካከል እስኪወገድ ድረስ ይከለክላል። ከዚያም ያ ክፉ ይገለጣል፤ ጌታም በአፉ እስትንፋስ ያጠፋዋል። በምጽአቱም ግርማ ያጠፋዋል፤ መምጣቱም እንደ ሰይጣን ሥራ በሁሉም ኃይልና ምልክት በሐሰት ተአምራትም የሚሆን እርሱን ነው፤ እንዲድኑም የእውነትን ፍቅር ስላልተቀበሉ በሚጠፉት ዘንድ በዓመፅ ማታለል ሁሉ ይሆናል። ስለዚህም ሐሰትን እንዲያምኑ እግዚአብሔር የብርቱ ስሕተት ሥራ ይልክባቸዋል፤ ይህም እውነትን ያላመኑ ነገር ግን በዓመፅ ደስ የተሰኙ ሁሉ እንዲፈረድባቸው ነው። 2 ተሰሎንቄ 2፡3-12።

እነዚህ የመጨረሻ ዘመን ሰዎች ለምን “ይፈረድባቸዋል?” ለምን “ብርቱ ማታለያ” ይላክባቸዋል? ለምን “ይጠፋሉ” እና እንዲሁም የእርቃናቸው ንፍረት ይገለጣል? ክፍሉ እንደሚገልጠው ምክንያቱ፣ እውነትን አልወደዱምና ነው፤ በምዕራፉም የቀረበው እውነት፣ አረማዊት ሮም፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አራተኛው መንግሥት፣ አረማዊነት እስኪወገድ ድረስ ለጳጳሳዊት ሮም፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አምስተኛው መንግሥት፣ ወደ ዙፋን መውጣቷን እንደምትከለክል ያመለክታል።

በምዕራፉ ውስጥ የተለየው በአረማዊት ሮምና በጳጳሳዊት ሮም መካከል ያለው ግንኙነት፣ የሐንስ ደግሞ በጴርጋሞን ቤተ ክርስቲያንና በትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን መካከል ካለው ግንኙነት ጋር ያመለክተዋል። ጴርጋሞን ከአረማዊት ሮም ጋር ይጣጣማል፣ ትያጥሮንም ጳጳሳዊት ሮም ናት። ጳውሎስና የሐንስ እንዲሁም መጽሐፈ ዳንኤል እንደሚያደርገው ሁለቱ ኃይላት ያላቸውን ግንኙነት የሚያረጋግጡ ሁለት ምስክሮች ያቀርባሉ።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ፣ የአረማዊት ሮም ከጳጳሳዊት ሮም ጋር ያላት ግንኙነት ደጋግሞ ተገልጦ ቀርቧል። በዳንኤል ሁለት፣ ይህ በብረት ከጭቃ ጋር በተቀላቀለ መልኩ ተወክሏል። በዳንኤል ሰባት፣ አረማዊት ሮምም ሆነች ጳጳሳዊት ሮም “የተለየ” መንግሥታት ናቸው፤ እናም ምንም እንኳን ዳንኤል ሁለት እነዚህን ሁለት ኃይላት እንደ ድብልቅ ቢያሳይም፣ ምዕራፍ ሰባት ጳጳሳዊው ኃይል ከአረማዊት ሮም አሥር ቀንድ ካላት መንግሥት የሚወጣ መሆኑን ይለያል። በዳንኤል ስምንት፣ ከቁጥር ዘጠኝ እስከ አሥራ ሁለት ያለው ትንሹ ቀንድ ሮምን በሁለቱም ደረጃዎቿ ይወክላል። ቁጥር ዘጠኝና አሥራ አንድ ትንሹን ቀንድ በተባዕታይ ጾታ ያቀርባሉ፤ ስለዚህም አረማዊት ሮምን ያመለክታሉ፤ ቁጥር አሥርና አሥራ ሁለት ደግሞ ትንሹን ቀንድ በሴትነት ጾታ ያቀርባሉ፤ ስለዚህም ጳጳሳዊት ሮምን ያመለክታሉ።

በዳንኤል ምዕራፍ 8 ቁጥር 13 ውስጥ፣ አረማዊ ሮምና ጳጳሳዊት ሮም እንደ ሁለት የሚያጠፉ ኃይላት ተቀርጾው ቀርበዋል። አረማዊ ሮም “የዘወትር” የሚያጠፋ ኃይል ናት፣ ጳጳሳዊት ሮምም አጥፊው መተላለፍ ናት። በምዕራፍ 11 ቁጥር 31 ውስጥ፣ የአረማዊት ሮም “የዘወትር” የሚያጠፋ ኃይል ጳጳሳዊ ኃይል የሆነውን አጥፊውን ርኩሰት ያቆማል። በምዕራፍ 12 ቁጥር 11 ውስጥ፣ የአረማዊት ሮም “የዘወትር” የሚያጠፋ ኃይል የጳጳሳዊው አጥፊ ርኩሰት እንዲቆም ይወገዳል።

የሮማ ሁለቱ አጥፊ ኃይላት መካከል ያለው ግንኙነት የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት ዋና ጭብጥ ነው፤ እናም ያ ግንኙነት ሰው በሐሰት ማመን የሚፈጠረውን ኃይላች ማታለያ እንዲሸሽ ሊወደው የሚገባው እውነት መሆኑን ጳውሎስ የሚለየው ነው። እግዚአብሔር ፈጽሞ የተደጋገመ አይደለም፤ እናም የአረማዊቱ ሮማ

ከጳጳሳዊቱ ሮማ ጋር ያላትን ግንኙነት የሚወክል እያንዳንዱ ምሳሌያዊ መግለጫ በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ላይ የራሱን ልዩ ምስክርነት ይሰጣል፤ ነገር ግን በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሮማን ምልክት መቃወም የኋለኛውን ዝናብ መቃወምና በስፍራው ኃይለኛ ማታለያን መቀበል ነው። ይህም ለዘላለም እርቃኑን ሎዶቅያዊ ተብሎ መለየት ነው።

የሎዶቅያ አድቪንቲስት ታሪካውያን፣ ለዊልያም ሚሊር ሚናና ሥራ ምንም የተቀደሰ ክብር ባያሳዩም፣ እርሱ የአረማዊት ሮምና የጳጳሳዊት ሮም ግንኙነትን መለየቱ ሁሉንም የትንቢታዊ ትግበራዎቹን የገነባበት ትንቢታዊ መዋቅር እንደነበረ ያስመለክታሉ። ገብርኤልና ሌሎች መላእክት ሚሊርን የአረማዊት ሮምና የጳጳሳዊት ሮም ግንኙነት እንዲያስተውል መሩት፤ ነገር ግን በእርሱ ታሪክ ውስጥ፣ ሮምን ዘንዶውን፣ አውሬውን እና ሐሰተኛውን ነቢይ ያካተተ ሶስት-እጥፍ አካል እንደሆነች አላየትም።

በእርሱ ዘመን ዩናይትድ ስቴትስ እንደ ሐሰተኛው ነቢይ ያላትን ሚና ገና አልጀመረችም ነበር። ምክንያቱም የዩናይትድ ስቴትስ ፕሮቴስታንቶች እስከ 1844 ድረስ የሮም ሴት ልጆች አልሆኑም ነበር፤ እናም የሚሊር መሠረታዊ ሥራ አስቀድሞ በ1842 ግንቦት ወር በተዘጋጀው የ1843 ቻርት ላይ ተቀምጦ ነበር።

በ1989 ዓ.ም. የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ተከፈቱ፤ ለዚያም ዘመን የነበረው መልእክተኛ በምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ እስከ አርባ አምስት ድረስ በትንቢታዊ እንቅስቃሴያቸው የሚታዩ ሦስት ኃይላት እንዳሉ አስተዋለ። በቁጥር አርባ ያለው የደቡብ ንጉሥ የዘንዶው ኃይል ነው፤ የሰሜን ንጉሥ ደግሞ በ1798 ዓ.ም. በቁጥሩ መጀመሪያ ላይ በፖሊዮናዊት ፈረንሳይ የዘንዶ ኃይል እጅ የሞት ቍስሉ የተመታበት የጳጳሳዊ ኃይል ነው። በዚያ ቁጥር ውስጥ የጳጳሳዊው ኃይል የሞት ቍስሉን የመፈወስ ሥራ ይጀምራል። በ1989 ዓ.ም. የሰሜን ንጉሥ በዚያን ጊዜ የደቡብ ንጉሥ ሆኖ በነበረው በሶቪየት ኅብረት የዘንዶ ኃይል ላይ መልሶ ይመታል። የካቶሊክነት አውሬ በሶቪየት ኅብረት ላይ በተመለሰ ጊዜ፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስድስት የተጠቀሰው ሐሰተኛ ነቢይ የሆነችውን የአሜሪካ ተወካይ ሠራዊት ይዘ መጣ። የዘንዶው የደቡብ ንጉሥ፣ የአውሬው የሰሜን ንጉሥ፣ እና የሐሰተኛው ነቢይ ሠረገሎች፣ ፈረሰኞችና መርከቦች ሁሉ በቁጥር አርባ ውስጥ ተስለው ቀርበዋል፤ የትንቢት መስመሩም በቁጥር አርባ አምስት ያበቃል። በዚያም የጳጳሳዊው ኃይል “መጨረሻውን ይደርሳል፤ የሚረዳውም አንድ ስንኳ አይኖርለትም።”

አርማጌዶን፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስድስት ውስጥ፣ ከክርስቶስ መመለስ በፊት የሚቀድመውን የሰው ልጅ ዓመፅ የሚለይ ምሳሌያዊ ጂኦግራፊያዊ አካባቢ ነው። አርማጌዶን ምልክት ነው፤ ይህም ቃል ከሁለት ቃላት የተዋቀረ ነው። “ሐር” ማለት ተራራ ሲሆን፣ “መጊዶ” ደግሞ የይዘሬል ሸለቆ ነው። የሐንስ መጊዶ ሸለቆ ሆኖ ሳለ ተራራን ከመጊዶ ጋር ማጣመሩ፣ በይዘሬል ሸለቆ ውስጥ ተራራ ስለሌለ፣ አርማጌዶን ጂኦግራፊያዊ ማጣቀሻን የያዘ ምልክት መሆኑን ለትንቢት ተማሪው ያሳውቃል።

ሸለቆው የኢዝራኤል ሸለቆ በሦስቱ ባሕሮች (የሜድትራኒያን ባሕር፣ የገሊላ ባሕር፣ እና ሙት ባሕር) እና በኢየሩሳሌም መካከል ይገኛል። በሰሜናዊ እስራኤል አንጻራዊ ማዕከላዊ ስፍራ ላይ ይገኛል፣ እነዚህም ሦስቱ የውሃ አካላት እና ኢየሩሳሌም በተለያዩ አቅጣጫዎች በዙሪያው ይገኛሉ። በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስት የሰሜን ንጉሥ ረዳት የሌለው ሆኖ ወደ ፍጻሜው የሚመጣበት ስፍራ ነው። ቁጥሩም የጂኦግራፊያዊ ፍጻሜውን በባሕሮቹ መካከል እና በክብር ቅዱስ ተራራ በሆነችው ኢየሩሳሌም መካከል እንደሚሆን ይገልጻል። በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ የጳጳሳዊው ኃይል ገዳይ ቁስሉ መፈወስና የመጨረሻ ፍጻሜው ርእስ ጉዳይ የሆኑትን ሦስቱን ኃይላት ያስተዋውቃል።

የእነዚህ ጥቅሶች የመጀመሪያው ሐረግ የፍጻሜውን ዘመን በ1798 ይለያል፤ በዚያ ጊዜ ጳጳሳዊነት ገዳይ ቍስሉን ተቀበለ፣ እና ቁጥር አርባ አምስት ደግሞ ቋሚውን ገዳይ ቍስሉን ይለያል። በጳጳሳዊ ኃይል የመጀመሪያውና የመጨረሻው ሞት መካከል ያለው ትንቢታዊ ታሪክ፣ የሰው ዘር ዓመፅን ይለያል፤ እነርሱም ጳጳሳዊ ኃይልን እንደገና በላይነት ሲመልሱለት፣ ገዳይ ቍስሉ ከጳጳሳዊ ኃይሉ የመጨረሻ ጥፋት በፊት ሲፈወስ

ነው። እነዚህ ስድስት ጥቅሶች የእውነትን ፈርማ ይሸከማሉ፤ ምክንያቱም መጀመሪያውና መጨረሻው ሁለቱም የጳጳሳዊ ኃይል ሞት ሲሆኑ፤ መካከለኛዎቹ ጥቅሶች ደግሞ የሰው ዘር ዓመፅ ናቸው፤ ይህም የመጀመሪያው ገዳይ ቍስል በሚፈጠሩበት ጊዜ ነው።

ሚሊር ስለ ጣዖታዊቷና ስለ ጳጳሳዊቷ ሮም ግንኙነት ከሰማያዊ መላእክት ብርሃን ተሰጠው። ሚሊር በትንቢታዊ ማመልከቻዎቹ ሁሉ የተጠቀሙበትን የትንቢታዊ አርአያ ለመረዳቱ ቁልፍ በሁለተኛ ተሰሎንቄ ያለው “ዘወትሩ” ነበር። በዚያ ምዕራፍ “ዘወትሩ” ጣዖታዊቷ ሮም ናት፤ ይህም ዊልያም ሚሊር የተረዳውን ራጅይ ያቆመው ነገር ነው፤ ምክንያቱም ራጅይን የሚያቆሙት በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ቁጥር አሥራ አራት ያሉት የሕዝብ ሀዘፊዎች ማለት ሮም ስለሆነች ነው።

በ1989 የእውቀት መጨመርን ለመረዳት የተነሣው መልእክተኛ የሮምን ሶስት-እጥፍ ባሕርይ ለመረዳት መጣ። ሚሊር የመጀመሪያውን የሁለተኛው መላእክት መልእክተኛ ነበር፤ እርሱም ለዓለም ያቀረበውን ራጅይ ለማቋቋም የሮምን የመጀመሪያውን የሁለተኛውን መገለጫዎች ተረዳ። የሦስተኛው መላእክት መልእክተኛ ደግሞ ለዓለም እንዲያውጅ የተሰጠውን ራጅይ ለማቋቋም የሮምን ሶስቱንም መገለጫዎች ለመረዳት መጣ።

የሮም የመጀመሪያው መገለጫ ጣዖት አምላኪቱ ሮም ነበረች። ከጣዖት አምላኪቱ ሮም የተነሣችው ጳጳሳዊቱ ሮም ሲሆን፤ እርሷም ሁለተኛው መገለጫ ነበረች። ከእነዚህ ከመጀመሪያዎቹ ሁለት መገለጫዎች ዘመናዊቱ ሮም ወጣች፤ እርሷም የዘንዶው፤ የአውሬው እና የሐሰተኛው ነቢይ ሦስትዮሽ ህብረት ናት።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ በአድቪንት ታሪክ ውስጥ ያለውን የ“ዘወትር” ክርክር መስመር እንቀጥላለን።

“ከውጫዊ መልክ በታች የሚያይ፤ የሰዎችንም ልብ ሁሉ የሚያነብ ሰው፤ ታላቅ ብርሃን ስለተቀበሉ ሰዎች እንዲህ ይላል፡- ‘በሥነ ምግባራዊና በመንፈሳዊ ሁኔታቸው ምክንያት አልተጨነቁም፤ አልደነገጡምም።’ እውነትም፤ የራሳቸውን መንገዶች መርጠዋል፤ ነፍሳቸውም በርኩሶታቸው ደስ ትላለች። እኔም ደግሞ ማታለላቸውን እመርጣለሁ፤ የሚፈሩትንም አመጣባቸዋለሁ፤ ምክንያቱም በጠራሁ ጊዜ የመለሰ አልነበረም፤ በተናገርሁም ጊዜ አልሰሙም፤ ነገር ግን በዓይኖቼ ፊት ክፉ አደረጉ፤ ደስ ያለሰኝኝንም መረጡ።’ ‘እንዲዋሹን ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር የብርቱ ማታለል ይልክባቸዋል’፤ ምክንያቱም ‘እንዲድኑ የእውነትን ፍቅር አልተቀበሉምና’፤ ‘ነገር ግን በዓመፅ ደስ ተሰኝተዋል።’ ኢሳይያስ 66:3፣ 4፤ 2 ተሰሎንቄ 2:11፣ 10፣ 12።

“የሰማያዊው መምህር እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- ‘እናንተ በትክክለኛው መሠረት ላይ እየሠራችሁ ነው እና እግዚአብሔርም ሥራችሁን ይቀበላል ብላችሁ ራሳችሁን ማሳመናችሁ፤ ነገር ግን በእውነቱ ብዙ ነገሮችን በዓለማዊ ፖሊሲ መሠረት እየፈጸማችሁ ለይሖሳፍም ኃጢአት ስታደርጉ፤ ከዚህ የሚበልጥ አሳች ማታለያ አእምሮን ሊያታልል ምን ሊኖር ይችላል? ወዮ፤ እውነቱን አንድ ጊዜ ያወቁ ሰዎች የአምልኮትን ቅርጽ ከመንፈሱና ከኃይሉ ጋር ሲያሳስቱ፤ ራሳቸውንም ሀብታሞች ሆነናል፤ ብዙም ነገር አግኝተናል፤ ምንም አያስፈልገንም ብለው ሲያስቡ፤ ነገር ግን በእውነቱ ሁሉን ነገር ሲያስፈልጋቸው፤ አእምሮን የሚቆጣጠር ታላቅ ማታለያ፤ የሚስብ ስሕተት ነው።”

“እግዚአብሔር ልብሳቸውን ነጭና ንጹሕ አድርገው ለሚጠብቁ ታማኝ አገልጋዮቹ ያለውን አቋም አልለወጠም። ነገር ግን ብዙዎች ‘ሰላምና ደኅንነት’ እያሉ ይጮኻሉ፤ በእነርሱም ላይ ድንገተኛ ጥፋት እየመጣ ነው። ፍጹም ንስሐ ካልሆነ፤ ሰዎችም ልባቸውን በመናዘዝ ካላዋረዱ እና እውነትን በኢየሱስ እንዳለች ካልተቀበሉ ሰማይን ፈጽሞ አይገቡም። በሰልፋችን ውስጥ መንጻት በሚፈጸምበት ጊዜ፤ ከእንግዲህ በኋላ ሀብታሞች ነን፤ ባለጠጎችም ሆነናል፤ ምንም አያስፈልገንም ብለን በመመካት በምቻት አንቀመጥም።”

“‘ወርቃችን በእሳት ተፈትኖአል፤ ልብሳችንም በዓለም አልተበከለም’ ብሎ በእውነት ማን ሊናገር ይችላል? አስተማሪያችን የሚባለውን ጽድቅ ልብስ እየጠቆመ አየሁት። እነዚያን አውልቆ፤ ከበታቸው ያለውን

ርኩሶት ገለጠ። ከዚያም እንዲህ አለኝ፡- 'በትዕቢት ርኩሶታቸውንና የባሕርይ መበስበሳቸውን እንዴት እንደ ሸፈኑ አታይምን? "ታማኝዎ ከተማ እንዴት ጋለሞታ ሆነች!" የአባቴ ቤት የንግድ ቤት ሆኖአል፤ መለኮታዊ መገኘትና ክብር የራቁበት ስፍራ ሆኖአል! ስለዚህ ምክንያት ድካም አለ፡ ብርታትም ጎድሎአል።'" Testimonies, volume 8, 249, 250.